

РЕШЕНИЕ

№ 43223

гр. София, 29.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 30.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6892** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. От Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка със чл. 33а, ал. 6 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Образувано е по жалба на „Интернационал груп – ТС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] срещу Уведомително писмо (УП) с изх. № 02-230-2600/6758 от 25.02.2023 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018, издадено от изпълнителния директор на ДФЗ. С жалбата се иска посочено УП да бъде прогласено за нищожно, тъй като е издадено в противоречие с влязло в сила решение – Решение № 370 от 21.01.2022 г., постановено по адм. дело № 9577 по описа за 2021 г. на АССГ. В тази връзка е посочено, че с цитираното решение са дадени задължителни указания на ответника, както и че фактическите и правни основания за издаване на акта са задължителен негов реквизит. Инвокират се доводи, че с обжалваното в настоящето производство УП не са изпълнени указанията на съда и актът отново е издаден при пълна липса на правни и фактически основания. На следващо място се твърди, че не е налице посочената от органа причина за недопустимост на парцелите. Била извършена проверка на място, което означава, че недопустимостта не е определена на база на цитираната в колона 10 от УП. Отделно от горното се посочва, че площите на дружеството са изцяло допустими и не е налице нито едно от основанията на Наредба № 2 от 26.03.2018 г. За критериите за допустимост на земеделските площи за подпомагане по схеми и мерки за плащане на площ за изключването им от подпомагане. Акцентира се и върху обстоятелството, че съгласно чл. 26б, ал. 3 и ал. 4 от ЗПЗП организациите по чл. 26а, ал. 2 ЗПЗП са длъжни да издават заповеди за всяка проверка. Излагат се и

други съображения по съществото на спора.

В с.з. Жалбоподателя, редовно призван не изпраща представител. В нарочна молба заявява, че поддържа жалбата на наведените в нея основания.

Ответникът –Изпълнителният Директор на ДФ "Земеделие", редовно призван, не се явява, представлява се от юрк. М., който оспорва жалбата, предлага да не се уважава. Претендира юрисконсултско възнаграждение и направените разноски по приетата СТЕ.

От фактическа страна.

Производството е образувано по повод на влязло на 28.02.2022 г. в сила Решение № 370 от 21.01.2022 г., постановено по адм. дело № 9577 по описа за 2021 г. на АССГ, с което е отменено Уведомително писмо изх. № 02-230-2600/6758 от 31.03.2021 г. За извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018 г., издадено от заместник – изпълнителния директор на ДГЗ и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне по заявлението, съгласно дадени от съда указания за мотивиране на акта.

Първоначалното административно производство е започнало с подаването на заявление за подпомагане с Вх. № 23.07.0618/95057 за кампания 2018 г., с което жалбоподателят е заявил изплащане на финансово подпомагане по схеми и мерки за

директни плащания, базирани на площ за кампания 2018 по мярка 13 „Плащания за райони с природни или други специфични ограничения“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014- 2020 г. Със същото заявление за подпомагане

бенефициента е поискал подпомагане по схема за единно плащане на площ (СЕПП), схема за преразпределително плащане (СПП), схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени проектни плащания (ЗДП) и за компенсаторно плащане в планински райони (Подмярка 13.1/НП1).В заявлението са посочени земеделски парцели и конкретно заявени култури за всеки един от тях, като са приложени изискуемите от нормативните актове документи.

На 15.02.2022 г. е издадено оспореното уведомително писмо изх. № 02-230-2600/6758#7 от 15.02.2022 г. от заместник-изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", по силата на което е оторизирана сума по всяка от заявените от жалбоподателя схеми и мерки.

В Таблица № 1 са структурирани по схеми и мерки както исканата сума, наложените намаления, редукии, така и оторизираната сума. Под таблицата е направено кратко разяснение за съдържанието на всяка една от колоните. В колона 3 „Площи след извършени проверки по чл. 37 ЗПЗП“ са посочени три основания – Площ на парцела след разрешаване на двойно заявени площи (ха); Площ на парцела след извършена П. (ха) и Площ на парцела след извършени адм. проверки (ха).

В поясненията към отделните колони са посочени правните основания и общи данни за критериите, които се прилага.

Разясненията, касаещи таблица 14 „Оторизирани суми (в лева), са дадени под таблицата и в тях се посочва,че в колона „Намаления“ се отчитат: - намаления на субсидията след извършени административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление – проверки за площи, заявени от повече от един кандидат, проверки на място или автоматизирани проверки спрямо данните в слоя с допустими площи от СИЗП и предоставени данни от МЗХ и МОСВ; - намаление на субсидията в случаите, когато не са спазени сроковете за подаване и/или редакция на заявлението съгласно чл. 12 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания; - разлика между ставка на корекция (финансова дисциплина), определена

съгласно чл. 26 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 и чл. 8§1 от Регламент(ЕС) № 1307/2013 и възстановена сума за финансова дисциплина съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) № 2018/1848 на Комисията: и линейно намаление чл. 65, §2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1307/, във връзка с чл. 6, § 2, б. е), т. iii) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията.

Таблица 15 отразява извършените плащания в лева, като в разясненията под нея са дадени легални дефиниции на понятията „оторизирана сума“, „прихваната сума“, „удържан данък общ доход“ и „изплатена сума“.

В хода на съдебното производство като доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните. Сред представените писмени документи от страна на ответника е решение за поправяне на очевидна фактическа грешка № 02-230-2600/6758#18 от 12.03.2024 г.,

издадено от заместник – изпълнителния директор на ДФЗ, с което е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в процесното УП с изх. № 02-230-2600/6758#7 от 15.02.2022 г., издадено от изпълнителния директор на ДФЗ (л. 64,65). В решението за ОФГ е посочено, че неправилно са изписани Заповед № РД46-485 от 27.11.2019 г. и Заповед № РД 09-228 от 28.02.2020 г. на министъра на земеделието, храните и горите вместо правилните Заповед № РД 46-504 от 12.12.2018 г. и Заповед № РД-09-229 от 01.03.2019 г. на министъра на земеделието, храните и горите, посочени на страници 2 и 3. Не са ангажирани писмени доказателства и не твърди от страните, че решението за ОФГ е обжалвано по съответния ред.

С решение № 1644 от 15.01.2025г. Постановено по адм.д. № 12130/23г. Е отменено Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018 г., № 02-230-2600/6758 от 31.03.2021 г., издадено от Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“ и преписката е върната на органа за ново произнасяне. Това решение е отменено с решение № 7040 от 25.06.2025г. Постановено по адм.д. № 3417/25г. По описа на ВАС и делото е върнато за ново разглеждане.

От правна страна.

Жалбата е допустима - подадена е в срок, срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред индивидуален административен акт, от лице, за което актът е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното УП е издадено предвид влязло в сила решение №370 от 21.01.2022г. по адм.д. №9577/2021г. по описа на АССГ, с което е отменено УП за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по СМДП, базирани на площ за кампания 2018г. с №02-230-2600/6758 от 31.03.2021г., и след преразглеждане заявление за подпомагане УИН 23/070618/95057 за кампания 2018г.

С него е извършено намаление на искани суми за финансиране по схема за единно плащане на площ (СЕПП) в размер на 2667,35 лв., по схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени проектни плащания (ЗДП) в размер на 692,45 лв., по схема за преразпределително плащане (СПП) в размер на 1894,27 и по подмярка за компенсаторно плащане в планински райони (13.1/НП1) в размер на 3445, 14 лв.

Съгласно чл. 168 АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

При извършената служебна проверка съдът установи, че актът е издаден от изпълнителния директор на Държавния фонд „Земеделие“ Б. М..

Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен административен орган, действал в кръга на предоставените му правомощия, поради което не е нищожен и е неоснователно първото възражение на оспорващият.

От съдържанието на уведомителното писмо е видно, че административният орган е мотивирал отказа за финансово подпомагане, с направени изчисления чрез Интегрираната система за администриране и контрол (И.) след извършване на задължителни административни проверки и проверки на място съгласно чл. 37 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) на данните в подаденото заявление и тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на осн. чл. 30 ЗПЗП.

Вписаните в уведомителното писмо основания и таблиците към него, посочените данни за парцелите с конкретизирането на площите, приети за недопустими, както и данните от административната преписка, обективират ясно фактическите и правни основания, обосноваващи издаването на УП. В таблици 1, 13, 14 и 15 са посочени конкретни данни, отнасящи се до приетите от административния орган недопустими площи. Към всяка от таблиците са изложени обосновани мотиви относно данните, съдържащи се във всяка отделна колона, като за всяко конкретно намаление на заявената за подпомагане площ по съответния парцел са посочени както релевантните фактически обстоятелства, така и приложимите правни основания, обусловили недопустимостта на площите.

Фактически основания за издаване на оспорения акт се съдържат и в документи, част от административната преписка по издаване на оспорения акт- заявление за подпомагане УИН 23/070618/95057 за кампания 2018г. от 15.05.2018г., ред. 31.05.2018г., декларации, карти на БЗС, резултати от автоматични проверки, УП изх.№01-2600/1516 от 25.03.2019г. за изкуствено създадени условия по Мярка 13, обяснения от 12.04.2019г., и др.

Поради това настоящия съдебен състав намира, че в съответствие с разпоредбата на чл. 59, ал.1 и ал. 2, т. 4 от АПК административният акт съдържа фактически и правни основания за издаването му и е надлежно мотивиран и не се оустановяват основания за неговото отмяна.

От съдържанието на уведомителното писмо е видно, че административният орган е мотивирал отказа за финансово подпомагане, с направени изчисления чрез Интегрираната система за администриране и контрол (И.) след извършване на задължителни административни проверки и проверки на място съгласно чл. 37 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) на данните в подаденото заявление и тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на осн. чл. 30 ЗПЗП.

Вписаните в уведомителното писмо основания и таблиците към него, посочените данни за парцелите с конкретизирането на площите, приети за недопустими, както и данните от административната преписка, обективират ясно фактическите и правни основания, обосноваващи издаването на УП. В таблици 1, 13, 14 и 15 са посочени конкретни данни, отнасящи се до приетите от административния орган недопустими площи. Към всяка от таблиците са изложени обосновани мотиви относно данните, съдържащи се във всяка отделна колона, като за всяко конкретно намаление на заявената за подпомагане площ по съответния парцел са посочени както релевантните фактически обстоятелства, така и приложимите правни основания, обусловили недопустимостта на площите.

По съдържанието на таблиците съставляващи част от мотивите на оспорения акт съдът намира следното. Видно от съдържанието на Таблица № 1 от уведомителното писмо са

посочени площите, които са определени за недопустими и на база Заповед № РД 09-228 от 28.02.2020 г. на министъра на земеделието, храните и горите, с която е одобрен окончателен специализиран слой „Площи, подходящи за подпомагане“. Липсват доказателства жалбоподателя да е обжалвал процесната заповед или пък същата да е била отменена по надлежния ред, поради което възражението на дружеството жалбоподател в този смисъл следва да се приеме за неоснователно. В Таблица № 3 „Площи по ЗДП“ е посочено, че няма такива. В Таблица 13: „Размерна финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ“, са посочени изплатените суми, както следва: за СЕПП – 3055,80 лв.; за СПП – 2127, 69 лв.; Подмярка 13.1/НР – 3989, 25 лв. и ЗДП – 2899,39 лв. В следващата таблица 13.1 „Размер на възстановена Финансова дисциплина“ е посочен нейния размер, както следва: за СПП – 29.97 лв.; СЕПП – 2.56 лв. и ЗДП – 26.23 лв. В таблица 14 са посочени „Оторизирани суми (в лева)“, а именно: СЕПП – искана сума 5 723,15 лв., намаления – 2 667,35 лв., оторизирана сума – 3 055,80 лв.; ЗДП - искана сума 3 591,84 лв., намаления – 692,45 лв., оторизирана сума – 2 899,39 лв.; СПП - поискана сума 4 021,96 лв., намаления – 1 894,27 лв., оторизирана сума – 2 127,69 лв.; Подмярка 13.1 - искана сума 7 434,39 лв., намаления – 3 445,14 лв., оторизирана сума – 3 989,25 лв.; Възстановяване на ФД - искана сума 58,76 лв., намаления – 0,00 лв., оторизирана сума – 58,76 лв.

В последната таблица, таблица 15, са посочени „Извършените плащания (в лева)“: - СЕПП – оторизирана сума – 2 873,77 лв., изплатена сума – 2 873,77 лв.; ЗДП - оторизирана сума – 1 861,56 лв.; изплатена сума – 1 861,56 лв.; ЗДП – оторизирана сума – 1 037,83 лв., изплатена сума – 1 037,83 лв.; СЕПП – оторизирана сума – 182,03 лв., изплатена сума – 182,03 лв.; Подмярка 13.1/НР 1 – оторизирана сума – 3 989,25 лв., изплатена сума – 3 989,25 лв.; СПП - оторизирана сума – 2 127,69 лв., изплатена сума 2 127, 69 лв.; Възстановяване на ФД – оторизирана сума 58,76 лв., изплатена сума – 58,76 лв.

Всички тези данни кореспондират с приетите като доказателства по делото приложения към Заявление за подпомагане УИН 23/070618/95057 за кампания 2018г. от 15.05.2018г., ред. 31.05.2018г., декларации, карти на БЗС, резултати от автоматични проверки, УП изх.№01-2600/1516 от 25.03.2019г. за изкуствено създадени условия по Мярка 13, обяснения от 12.04.2019г., и др.

Във връзка с твърдението на жалбоподателя, че по делото не били ангажирани доказателства, които да обосноват направените намаления по заявените схеми/мерки, вследствие на извършени от ДФ „Земеделие“ административни проверки, съдът намира за нужно да посочи следното:

Разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗПЗП регламентира, че интегрираната система за контрол включва административни проверки на подадените заявления за подпомагане/каквито са били извършени на подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане за Кампания 2018/ и проверки на място, а според ал.2 на същия текст, Разплащателната агенция извършва административни проверки на подадените заявления чрез интегрираната информационна система, като съпоставя данните от заявленията с данните в регистрите. Административните проверки се извършват автоматизирано, като резултатите от тях се отразяват само в административния акт, с който се взема решение по чл.11а, ал.1, т.1 от ЗПЗП по заявленията за подпомагане. Анализът на тези норми сочи, че административните проверки, които се извършват автоматизирано, се извършват на всички подадени заявления за подпомагане, като на въведените данни в заявлението за подпомагане за Кампания 2018, подадено от жалбоподателя, видно от приложенията по административната преписка доказателства, са извършени автоматизирани проверки, резултатите от които са анализирани по-горе в настоящото изложение. От друга страна, както изрично е посочено в оспореното уведомително писмо, по заявлението на жалбоподателя за подпомагане за

Кампания 2018 не е извършвана проверка на място от ДФ „Земеделие“ – РА по смисъла на чл.37, ал.3 и ал.4 от ЗППП. В тази връзка следва да се упомене, че съгласно чл.37, ал.3 от ЗППП, Разплащателната агенция всяка година проверява на място контролна извадка от подадените заявления за подпомагане въз основа на анализ на риска, т.е. не по всички подадени заявления за подпомагане са извършват такива проверки на място, а само на контролна извадка от тях, която контролна извадка се прави въз основа на анализ на риска и в която контролна извадка заявлението на жалбоподателя не е попаднало, поради което явно и не е извършена проверка на място по него.

Предвид всичко изложено по-горе, съдът в настоящия състав намира, че причините, поради които на жалбоподателя „Интернационал група ТС“ ООД, са наложени посочените намаления на исканите суми за подпомагане, по заявените от него за подпомагане схеми, са в достатъчна степен конкретизирани в уведомителното писмо и в този смисъл, налице са достатъчно ясни и разбираеми мотиви, т.е. отразени са конкретни и разбираемо посочени фактически, а и правни основания, от които да става ясно, каква е волята на административния орган и съответно, защо с оспорения административен акт е постановен този именно краен резултат. По изложените по-горе съображения съдът не споделя доводите и аргументите, развити в подадената жалба, които са основно в насока за липса на яснота относно причините за наложените намаления, респ. за липсата на фактически основания за наложените намаления на исканите суми по всяка една от заявените за подпомагане схеми/мерки. Във връзка с горното съдът намира, че оспореното уведомително писмо не е издадено в противоречие с влязлото в сила съдебно Решение № 370 от 21.01.2022 г., постановено по адм. дело № 9577 по описа за 2021 г. на АССГ., както и намира, че са изпълнени дадените в мотивите на това решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Следва да се добави, че в отивите към това решение съдът не е стигнал до извод, че всички деклариращи за подпомагане парцели по заявените схеми/мерки, с цялата им площ са допустими за подпомагане и че съответно, на жалбоподателя следва да бъдат оторизирани всички поискани от него суми за финансово подпомагане по тези схеми/мерки.

Ето защо, по така изложените по-горе съображения, настоящият съдебен състав намира жалбата на „Интернационал група ТС“ ООД с изложените в нея доводи и оплаквания, за неоснователна и недоказана, а оспореното Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за Кампания 2018, издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, намира за законосъобразно и правилно, като издадено от материално и териториално компетентен административен орган, при спазване на установената форма и с изискуемото се съдържание, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, т.е. по отношение на същото не са налице отменителните основания по чл.146, т.1, т.2 и т.3 от АПК. По изложените по-горе съображения съдът намира, че обжалваното уведомителното писмо е издадено в съответствие и с приложимите материалноправни разпоредби на закона, а като такова е съответно и на целта на закона и не са налице и отменителните основания по чл.146, т.4 и т.5 от АПК. Предвид това, като неоснователна и недоказана, жалбата на „Интернационал група ТС“ ООД следва да бъде отхвърлена с решението по настоящото дело.

Относно разноските.

При този изход на делото и с оглед своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника, в съдебно заседание в хода по същество, искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира, че на основание чл.143, ал.3 от АПК, във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ ЗППП/ и чл.24, изр.І /първо/ от Наредбата за заплащането на правната помощ, следва да бъде осъден жалбоподателят „Интернационал група ТС“ ООД да заплати в

полза на ответника по жалбата, юрисконсултско възнаграждение, в минималния регламентиран размер от 100.00/сто/ лева, съгласно посочения по-горе текст от Наредбата за заплащането на правната помощ. Юрисконсултското възнаграждение в посочения размер следва да се присъди в полза на Държавен фонд „Земеделие“, със седалище, в качеството му на юридическо лице на бюджетна издръжка, съгласно чл.11, ал.1 от Закона за подпомагане на земеделските производители/ЗПЗП/.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Интернационал груп – ТС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] срещу Уведомително писмо (УП) с изх. № 02-230-2600/6758 от 25.02.2023 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018, издадено от изпълнителния директор на ДФЗ.

ОСЪЖДА „Интернационал груп – ТС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата от 100 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: